

บรรณานุกรม

- กาญจนา ยอดศิริจินดา. (2545). หน่วยเชื่อมโยงในวัจนลีลาแบบพูดและแบบเขียนในภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรกชัย มหัทธนะสิน. (2523). การศึกษากลุ่มประโยคความเรียงในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์
อ.บ., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ เจริญพร. (2534). ลักษณะการเชื่อมโยงความในศิลาจารึกอีสานระหว่างพุทธศักราช
1893-2466. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทพี จรัสจรวงเกียรติ. (2543). หน่วยเชื่อมโยงปริจเฉทภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัย
ปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ อ.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพี พันธุมธรา. (2529). การใช้สำนวนในสมัยรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นววรรณ พันธุมธรา. (2527). ไวยากรณ์ไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- นิตยสุดา อภินันทาภรณ์. (2534). ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของ
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : การศึกษาภาษาระดับข้อความ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภาพร มณีโรจน์. (2529). การใช้รูปแบบคำนามเพื่อบอกความต่อเนื่องในข้อเขียนภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กุลละวณิชและคณะ. (2535). ภาษาทัศนศึกษา. โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนารถ แสงวงศ์ดี. (2536). การใช้กลไกในการเชื่อมโยงความในภาษาพูดและภาษาเขียนของ
เด็กวัย 7-9 ปี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พูลสุข นาวิก. (2533). ลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความในภาษาไทยถิ่นเหนือ
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์. (2530). ปริเฉท : แนวใหม่ในการศึกษาภาษาล้านนาไทย. วารสารภาษา
และวรรณคดีไทย, 4 (2).
- เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์. (2529). ลักษณะของโครงสร้างความเรียงในภาษาไทย : ความถ้อยที่ถ้อย
เข้าใจกันของผู้เขียนและผู้อ่าน. เอกสารในการสัมมนาเรื่อง “ความเป็นไทยที่ควรดำรงไว้”.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิจิตรน ภาณุพงศ์. (2530). โครงสร้างของภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. (2537). วจนะวิเคราะห์ : การวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. (2529). บทนำสู่การศึกษาภาษาในระดับที่สูงกว่าประโยค. ภาษาและวัฒนธรรม, 6.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์และคณะ. (2544). ทฤษฎีไวยากรณ์. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2542). ภาษาในสังคมไทย ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรากร กัลยาจิตร์โกศล. (2543). ลักษณะการเชื่อมโยงความในกลอนนิราศของสุนทรภู่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2514). หลักภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Beaugrande, Robert Alain & Wolfgang Ulrich Dressler. (1981). Introduction to Text Linguistics. London: Longman.
- Brown, G. & Yule G. (1983). Discourse Analysis. Cambridge University Press.
- Chafe, Wallace. (1987). Properties of Spoken and Written Language. University of California Press.
- Chatchawadee Sornlump. (1983). A participant analysis in Thai narrative. Master thesis, Mahidol University.
- Cook, G. (1989). Discourse. Hong Kong: Oxford University Press.
- Cooke, Joseph R. (1968). Pronominal reference in Thai, Burmese and Vietnamese. Berkeley and Los Angeles, University of California Press.
- Halliday, M.A.K. & Ruqaiya Hasan. (1976). Cohesion in English. London: Longman.
- Hatch, Evelyn. (1992). Discourse and Language Education. Cambridge University Press.
- Jones, Robert B. & Anthony V. Diller. (1976). Discourse analysis of Thai and Japanese. Part I: Thai Discourse. Cornell University Press.
- Longacre, Robert E. (1996). The grammar of discourse. (2nd). New York: Plenum Press.

- Jones, Robert B. & Anthony V. Diller. (1976). Discourse analysis of Thai and Japanese. Part I: Thai Discourse. Cornell University Press.
- Longacre, Robert E. (1996). The grammar of discourse. (2nd). New York: Plenum Press.
- McCarthy, Michael. (1991). Discourse Analysis for Language Teachers. Cambridge University Press.
- Nantawan Mongpin. (1989). Cohesion in Thai conversation. Master thesis, Mahidol University.
- Payung Puttapong. (1990). A study of Thai procedural discourse. Master thesis, Mahidol University.
- Seetala Kanoksin. (1989). The structure of Thai expository discourse. Master thesis, Mahidol University.
- Somsong Burusphat. (1992). The identification of storyline in Thai narrative discourse. In Language in context: Essays for Robert E. Longacre, edited by Hwang and Merrifield, Summer Institute of Linguistics and University of Texas at Arlington Publications in Linguistics.
- Somsong Burusphat. (1991). The structure of Thai narrative. Summer Institute of Linguistics and University of Texas at Arlington Publications in Linguistics.
- Supa Chodchoey. (1988). Spoken and Written Discourse in Thai: The Difference. The Second International Symposium on Language and Linguistics. Bangkok, Thammasat University.
- Werth, Paul. (1984). Focus, Coherence and Emphasis. Sydney: Croom Helm.
- Wipah Chanawangsa. (1986). Cohesion in Thai. Doctoral dissertation, Georgetown University.
- Yajai Chuwicha. (1986). Cohesion in Thai. Master Thesis, Mahidol University.
- Yule, George. (1996). Pragmatic. Oxford: Oxford University Press.